

vering af, at jeg paa mit Partis Vegne tilraader at slette den, idet den i Realiteten intet som helst betyder. Det vilde være at bryde med Lovens Forudsætning at forhøje det Maksimumsbeløb, hvoraf Renten er fastsat ved Laanets Givelse, hvis den Sum, som Bygningernes Opførelse har kostet, ikke i Fremtiden viser sig at være normal.

Jeg vil dernæst give de Bemærkninger, som den ærede Ordfører (Brosen) fremsatte angaaende Ændringsforslag Nr. 10, min Tilslutning. Jeg mener, at det ikke er formaalstjenligt og rigtigt at give en Bestemmelse, hvorefter Ministeren er bemyndiget at give Tillægdriftslaan til de Nybyggere, der faar Jord i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919. Jeg vil af mange rent praktiske Grunde advare imod at vedtage en saadan Bestemmelse som den, her er foreslaaet. Jeg gad vide, hvordan Landbrugsministeren og Jordlovsudvalget i Fællesskab skulde kunne sidde og bestemme, om en Nybygger, der vilde have Driftslaan, har gjort sig fortjent til det paa den ene eller den anden Maade. Det er er en fuldkommen uløselig Opgave. Den eneste Vej, der var at gaa, var at give dem alle uden Undtagelse. For Konsekvensens Skyld vil jeg advare imod en Lovgivning, der gav disse Nybyggere en Særstilling med Hensyn til Retten til at kræve Støtte af Staten. Den eneste Mulighed for, at denne Lovgivning kan fortsættes, er, at man fastholder, at alle disse Nybyggere kun har det samme Krav paa Statens Støtte som enhver anden Jordbruger i Samfundet, naar han gaar ind under Lovens Vilkaar. De maa være fuldstændig klare over, at de staar paa eget Ansvar, baade hvis det gaar dem ilde, og hvis det gaar dem godt. Det er den eneste Maade, denne Lovgivning kan holde paa. Men vi har hele Tiden været af den Anskuelse, at i vanskelige Tider, særlig naar mange Nybyggere skal begynde, vilde det være godt og rigtigt at skabe en Driftskredit for det danske Landbrug i Almindelighed, og dersom dette kan opnaas ved en særlig Lov med dertil sigtende Regler og Bestemmelser, skal vi fra vor Side yde en saadan Lovgivning vor bedste Støtte og prøve paa at faa et Resultat, der kan skabe betryggende Forhold baade med Hensyn til Statens Sikkerhed og for de enkelte Nybyggere og Nybegyndere. At give Driftslaan, for hvilke der ikke kan ydes Sikkerhed af Laantageren, er en farlig Vej at komme ind paa. Jeg gad nok vide, hvordan man administrativt kan give saadanne Driftslaan, uden at Statens Risiko bliver meget betydelig. Medens man

i Driftslaansforeninger kunde indrette det saaledes, at den Ting, der anskaffes for Laanet, staar som Pant, indtil Laanet er indfriet, er en saadan Administration fuldkommen umulig for Jordlovsudvalget. At give Driftslaan mod Sikkerhed i Besættninger og Løsøre, som kan afhændes og forsvinde, uden at Administrationen kan føre Kontrol dermed, er en farlig Vej. Desuden vil det ofte komme til at gaa saadan, at det er de mest usikre Laantagere, der vil være de mest sikre til at begære Laan. Jeg vil ikke paa Jordlovsudvalgets Vegne tage Ansvar for Administrationen af en saadan Laanelovgivning. Derimod vil den solidariske Garanti i Foreninger, der oprettes til Fremskaffelse af Driftslaan, være en Betyggelse paa Grund af det lokale Tilsyn med, at Pantesikkerheden er til Stede. For Konsekvensernes Skyld har vi altsaa ikke kunnet tiltræde et Ændringsforslag, som skaber Mulighed for en Laanelovgivning af denne Art.

Med disse Ord skal jeg anbefale Mindretallets Ændringsforslag til Vedtagelse.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det fremgaar af Betænkningen, at hele Udvalget har kunnet tiltræde Tanken i det fremsatte Lovforslag og kan anbefale Vedtagelsen af en Ordning, der muliggør en Ombytning af de Arealer, der stilles til Raadighed til Udstykning gennem Lovkomplekset af 4. Oktober 1919. Jeg takker Udvalget for denne forstaaende og velvillige Holdning overfor Lovforslagets Hovedprincip.

Der er imidlertid indenfor Udvalget af forskellige Mindretal stillet en Række Ændringsforslag, som jeg beklager ikke at kunne anbefale, samtidig med at der ogsaa af et Flertal eller af hele Udvalget er stillet enkelte Ændringsforslag, som jeg fuldt ud kan tiltræde. Jeg skal nu gøre nogle ganske faa Bemærkninger til disse Ændringsforslag.

Under Ændringsforslag Nr. 1 har et Mindretal foreslaaet, at Bortsalget af den til Raadighed stillede Jord kun maa finde Sted, forsaavidt der ikke viser sig at være tilstrækkelig Efterspørgsel efter den til Udstykning fra Egnens Beboere. Det forekommer mig at være overflødig at sætte denne udtrykkelige Betingelse ind i Loven, thi som det vil fremgaa af den Motivering, der blev givet ved Lovforslagets Fremsættelse, er det netop Hensigten, at der skal kunne foretages en Ombytning, hvor det skønnes ønskeligt efter en Vurdering af de stedlige Forhold, og til disse stedlige